

ПЕССИМИЗМЪТЪ.
НА МИРЗА-АББАЗЪ.
СОНЕТЪ.

— Защо обичашъ, о Мирза — Аббазъ, да другарувашъ
Съ гърбатитѣ и съ хромитѣ човѣци? . . . Мжка чужда
Потрѣбна ли ти е, за да осѣщашъ че добрувашъ? —
— Не, никакъ! Въ людски язви да се вирамъ немамъ нужда!

Съ гърбатитѣ и съ хромитѣ човѣци се събирамъ
За туй защото своята неволя тѣ признаватъ,
Защото пълна искренность въ тѣхъ винѣги намирамъ,
Защото съ разумъ търсятъ тѣ да се расхубавиватъ . . .

Но има хора умствено гърбати, има хора
Душевно хроми; ази ги отбѣгвамъ: тѣ отричатъ
Недугитѣ си . . . Злобата тѣ добрина наричатъ,

Похвално, честно дѣйствие наричатъ тѣ позора . . .
Тѣлесно тѣ сж хубавци: обаче, толкозь гадки
Тѣ никога не би биле, съ тѣлесни недостатки!

Ст. Михайловскій.
